

Отже, за врожайністю головочок у групі середньопізніх виділились сорти капусти брюссельської Розелла та Вертус, у крупі пізньостиглих – Гронігер, що підтверджується біометричними параметрами рослин, кількістю і масою головочок.

УДК 635.262«324»:006.83:551.515(477.4)

Сич З. Д., д. с.-г. н., професор кафедри генетики, селекції і насінництва

Кубрак С. М., к. с.-г. н., доцент кафедри генетики, селекції і насінництва

Білоцерківський національний аграрний університет

e-mail: kubraksweta@ukr.net

ВПЛИВ ПОГОДНИХ УМОВ НА ЯКІСТЬ ВРОЖАЮ ЧАСНИКУ ОЗИМОГО В ПРАВОБЕРЕЖНОМУ ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ

Попит на часник та його продукцію в Україні вимагають створення нових сортів для різних напрямів виробництва та переробки. Основним методом селекції часнику залишається збір, вивчення і селекційна робота з місцевими сортами із різних регіонів, що пов'язано з вегетативним розмноженням. Рослини часнику вимогливі до вологи, що обумовлено розміщенням великого числа коренів близько до поверхні ґрунту. Тому одним із факторів, що впливає на його врожайність у критичні періоди, є вміст вологи у поверхневому шарі ґрунту. Дослідження проводили впродовж 2022-2023 рр. в умовах Правобережного Лісостепу України на дослідному полі Білоцерківського НАУ. Посушливі явища спостерігали у другій-третьій декадах квітня і особливо протягом травня і червня.

Метою досліджень стало виділення кращих сортів та місцевих форм часнику озимого за тривалістю вегетаційного періоду, масою головки та кількістю зубків, товарністю, урожайністю в посушливих умовах Правобережного Лісостепу України. В результаті досліджень виділено ранньостиглий зразок 8 (Запорізька обл.) з тривалістю вегетаційного періоду 103 доби. Найкращою за масою головки (61 г) виявилася місцева форма 9 з Запорізької області. Найвищою врожайністю характеризувався зразок 9 (Запорізька обл.) – 12,7 т/га. У сорту-контролю Ірен, який також походить із Степу України, цей показник склав 11,4 т/га. Найнижча вона була за вирощування зразків під номерами 1 (7,4 т/га), 2 (8,4 т/га), 3 (6,9 т/га), 5 та 11 (7,9 т/га), 12 (8,6 т/га), 13 (6,8 т/га). Найкраще пристосованими до умов навколишнього середовища Правобережного Лісостепу України виявилися два зразки із Київської області – 1 та 3. Коефіцієнт стабільності урожайності Левіса у них склав 1,2. Найгірше адаптувалися місцеві форми 10 та 14 із Чернігівської і Черкаської областей, в яких цей показник становив аж 1,6, що свідчить про низький рівень стабільності. Отже, у результаті проведених досліджень в посушливих умовах Правобережного Лісостепу України найкращі результати за масою головки та врожайністю отримали від вирощування зразків 9 і 8 із Запорізької області. Тоді як зразки північного походження мали менший рівень адаптованості. Високою урожайністю характеризувалися зразки 6 (Дніпропетровська обл.) та 8 (Запорізька обл.), де вона складала 10,3 і 10,5 т/га.